

UCHWAŁA Nr XXII/ /25
RADY MIEJSKIEJ W BARANOWIE SANDOMIERSKIM
z dnia października 2025 roku

w sprawie przekazania skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podkarpackiego w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XX/160/25 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 21 sierpnia 2025 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podkarpackiego w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XX/160/25 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 21 sierpnia 2025 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie

2. Treść skargi, o której mowa w ust. 1, zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Burmistrz Miasta i Gminy Baranów Sandomierski jest uprawniony do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Radę Miejską w Baranowie Sandomierskim przed właściwym sądem administracyjnym.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Baranów Sandomierski.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

mgr inż. Wacław SMYKŁA

Uzasadnienie:

W dniu 23 września 2025 r do Urzędu Miasta i Gminy w Baranowie Sandomierskim wpłynęło rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podkarpackiego w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XX/160/25 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 21 sierpnia 2025 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu . W myśl art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność jest przedmiotem skargi.

Z uwagi, iż rozstrzygnięcie nadzorcze dotyczy ww. uchwały Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim, zatem konieczne stało się podjęcie uchwały w przedmiocie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego.

W tym też stanie rzeczy zasadnym jest podjęcie niniejszej uchwały.

Załącznik do Uchwały Nr.....
Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim
z dnia

Baranów Sandomierski, dnia 29 września 2025 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Rzeszowie
ul. Józefa Ignacego Kraszewskiego 4A
35-016 Rzeszów
Za pośrednictwem
Wojewody Podkarpackiego
w Rzeszowie
ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów**

Skarżący: Rada Miejska
w Baranowie Sandomierskim
ul. Okulickiego 1
39-450 Baranów Sandomierski

Skarżony organ: Wojewoda Podkarpacki
w Rzeszowie

**SKARGA
na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podkarpackiego w Rzeszowie
z dnia 23 września 2025 r., nr P-II.4131.2.281.2025
(doręczone skarżącemu w dniu: 23 września 2025 r.)**

Na podstawie art. 98 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1153) oraz art. 3 §2 pkt. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.) Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim wnosi skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 23 września 2025 r., nr P-II.4131.2.281.2025, stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim Nr XX/160/25 z dnia 21 sierpnia 2025r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów i nagród sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu w części dotyczącej: §1 ust. 1 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust.8 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust. 15 we fragmencie „wstrzymuje i cofa”, §1 ust.17 pkt 4, §1 ust. 18 i 19, §1 ust. 21 we fragmencie: „i 18”, §1 ust. 23, §2 ust. 1 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”.

Skarżący ww. rozstrzygnięciu nadzorcemu zarzuca rażące naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie poprzez niewłaściwe zastosowanie, a tym samym uznanie, iż podjęta przez Radę Miejską ww. uchwała w przedmiocie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów i nagród sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu w części dotyczącej: §1 ust. 1 we

fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust.8 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust. 15 we fragmencie „wstrzymuje i cofa”, §1 ust.17 pkt 4, §1 ust. 18 i 19, §1 ust. 21 we fragmencie: „i 18”, §1 ust. 23, §2 ust. 1 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”. nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach.

Wskazując na powyższe uchybienia Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim w myśl postanowień przepisu art. 148 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnosi o uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru oraz obciążenie Wojewody Podkarpackiego kosztami postępowania w sprawie.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim uchwałą Nr XX/160/25 z dnia 21 sierpnia 2025 r. na zasadzie art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, określiła szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów i nagród sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu.

W uzasadnieniu rzeczowej uchwały wskazano, iż na podstawie art. 31 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 3 ww. ustawy organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień. Biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy potrzeba przyznawania stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe związana jest z osiągnięciem wysokich wyników przez osoby uczestniczące we współzawodnictwie sportowym.

Stypendia sportowe mają na celu wyróżnienie za osiągnięte już sukcesy i motywowanie do dalszej pracy. Są skutecznym stymulatorem podnoszenia poziomu sportowego, mobilizują zawodników do utrzymania wysokiej formy i ciągłego rozwoju. Są dowodem uznania Gminy Baranów Sandomierski dla osób, które osiągają wysokie wyniki sportowe.

Zaskarżonym rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Podkarpacki stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim Nr XX/160/25 z dnia 21 sierpnia 2025 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów i nagród sportowych za osiągnięcia w dziedzinie sportu w części dotyczącej: §1 ust. 1 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust.8 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”, §1 ust. 15 we fragmencie „wstrzymuje i cofa”, §1 ust.17 pkt 4, §1 ust. 18 i 19, §1 ust. 21 we fragmencie: „i 18”, §1 ust. 23, §2 ust. 1 we fragmencie: „do ukończenia 21 roku życia”.

W uzasadnieniu rzeczowego aktu administracyjnego wskazano, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie ma nieograniczonej swobody w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, do których należą przepisy podejmowane na podstawie art. 31 ust. 3. Wszelkie normy prawa miejscowego muszą być zgodne z Konstytucją RP oraz przepisami powszechnie obowiązującymi rangi ustawowej. Akty prawa miejscowego podejmowane na podstawie upoważnień ustawowych nie mogą wykraczać poza jakiekolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać czy modyfikować kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Takie zaś działanie należy uznać za istotne naruszenie prawa.

Z takim stanowiskiem organu nadzoru nie można się zgodzić.

Istotnym w przedmiotowej sprawie jest to, iż na podstawie art. 31 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488, ze zm.) jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe dla osób

fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 3 ww. ustawy organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Potrzeba przyznawania stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe związana jest z osiąganiem wysokich wyników przez osoby uczestniczące we współzawodnictwie sportowym. Stypendia sportowe mają na celu wyróżnienie za osiągnięte już sukcesy i motywowanie do dalszej pracy. Są skutecznym stymulatorem podnoszenia poziomu sportowego, mobilizują zawodników do utrzymania wysokiej formy i ciągłego rozwoju. Są dowodem uznania Gminy Baranów Sandomierski dla osób, które osiągają wysokie wyniki sportowe.

Istotnym w przedmiotowej sprawie jest to, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może samodzielnie kształtować zasady i warunki przyznawania stypendiów sportowych i pozostałych świadczeń określonych w art. 31 ustawy o sporcie. W normie upoważniającej mieści się kompetencja organu samorządowego do określenia kręgu osób fizycznych, które dana jednostka zamierza objąć wsparciem finansowym. W tym miejscu zważyć należy, iż stypendia sportowe finansowane są z budżetu danej jednostki samorządu terytorialnego i to ta jednostka samorządu ponosi wyłączny ciężar finansowania świadczeń, o których mowa w art. 31 ustawy o sporcie. Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim zgodnie z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie była władna ustalić szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania stypendiów sportowych. Dlatego uprawnione było, w ocenie organu, określenie przez Radę, że stypendia sportowe mogą być przyznawane zawodnikom, zamieszkałym na terenie Gminy Baranów Sandomierski do ukończenia 21 roku życia - zrzeszonym lub niezrzeszonym w klubie sportowym (vide: wyrok WSA w Lublinie z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt II SA/Lu 564/16, LEX nr 2388584).

Na kanwie ww. uchwały należałoby pochylić się nad granicami upoważnienia organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia prawa miejscowego na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z 25 czerwca 2010 r. o sporcie. Przepis ten stanowi, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Według ust. 1 i 2 tego artykułu jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać, finansować i przyznawać z budżetu tych jednostek okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, kompetencje prawodawcze przyznane w art. 31 ust. 1-3 ustawy o sporcie organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego wpisują się w zadania nałożone na te jednostki w art. 27 ust. 1 i 2 tej ustawy, polegające na tworzeniu warunków, w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu, określone jako ich zadania własne. Tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi sportu to również dofinansowywanie sportowców w postaci stypendiów nagród i wyróżnień. Na podstawie art. 27 ust. 2 organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może określić, w drodze uchwały, warunki i tryb finansowania zadania własnego, o którym mowa w ust. 1, wskazując w uchwale cel publiczny z zakresu sportu, który jednostka ta zamierza osiągnąć. Oba te artykuły znajdują się w tym samym rozdziale 6 ustawy zatytułowanym: Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej. Z tych też względów art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie nie można interpretować w oderwaniu od treści art. 27 ust. 1 i 2 tej ustawy (vide: wyrok NSA z 19 czerwca 2018 r., sygn. akt II GSK 282/18, LEX nr 2517004).

Zarówno w orzecznictwie sądowym jak i w piśmiennictwie nie budzi wątpliwości teza, że jednostki samorządowe, stanowiąc prawo miejscowe na podstawie ustawy, są bardziej

samodzielne niż inne organy wydające akty wykonawcze na podstawie upoważnienia ustawowego, w szczególności wówczas, gdy wykonują własne zadania samorządowe (art. 94 Konstytucji RP). Zadania własne jednostek samorządowych są finansowane z ich środków budżetowych (art. 216 ust. 2 pkt 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych). Jednostki samorządowe podejmują więc w tym zakresie działania we własnym imieniu i na własną (finansową) odpowiedzialność. Te prawne uwarunkowania należy uwzględnić przy wytyczaniu granic samodzielności jednostek samorządowych w zakresie stanowienia prawa miejscowego.

Ustawa o sporcie nadaje pojęciu sport bardzo szeroką treść. W myśl art. 2 ust. 1 sportem są bowiem wszelkie formy aktywności fizycznej, które przez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach. Z treści wspomnianych przepisów art. 27 ust. 1 i 2 i art. 31 ust. 1-3 ustawy o sporcie wynika jednakże, że zadania jednostki samorządowej nie muszą obejmować wspierania wszelkiej aktywności sportowej i że to wspieranie nie może być bezwarunkowe na zasadzie: każdemu po równo niezależnie od tego, jaki sport i na jakim poziomie uprawia. Jednostka samorządu terytorialnego może bowiem określić cel publiczny z zakresu sportu, który zamierza osiągnąć (art. 27 ust. 2). Tym celem publicznym, użytecznym dla wspólnoty samorządowej i przez nią akceptowanym może być np. popieranie dyscyplin sportowych szczególnie popularnych na danym terenie, w tym sportowców, którzy uprawiają te dyscypliny w sposób zorganizowany i profesjonalny i uzyskują liczące się wyniki sportowe.

Z treści ww. uchwały wynika, że samorząd gminy Baranów Sandomierski wspiera, poprzez stypendia sportowe, osoby młode (21 lat), co jest wyrazem uznania dla prezentowanego przez zawodnika poziomu sportowego i osiągnięć w danej dyscyplinie sportu oraz formą pomocy dla podniesienia poziomu wyszkolenia. W ocenie samorządu gminy Baranów Sandomierski racjonalnym jest powiązanie celów - wysokich wyników w dyscyplinach sportowych z wymaganiami, co do wieku sportowców. Wszak stypendium raczej nie jest świadczeniem dla osób zasłużonych dla sportu lecz dla sportowców, którzy rokują osiągnięcie wysokich wyników, a więc ludzi młodych. Te postanowienia ww. uchwały mieszczą się zdaniem organu w upoważnieniach ustawowych, zawartych w art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie.

Wynikające z art. 31 ust. 3 kompetencje do wskazania preferowanych w danej jednostce samorządowej dyscyplin sportowych i powiązania prawa do stypendium z określonymi, osiąganymi wynikami sportowymi uzasadniają również wprowadzanie w wydanej na podstawie tego przepisu uchwale regulacji dotyczących przyjętego trybu ubiegania się o stypendium, w tym warunków stawianych aplikującym o takie świadczenie, a także przesłanek pozbawienia stypendium. Takie warunki są niezbędne, jeżeli stypendium przyznawane za określone, wysokie wyniki sportowe ma spełnić swój cel, a tym celem, w świetle uchwały, nie jest wspieranie każdego, kto uprawia jakikolwiek sport na jakimkolwiek poziomie. Należy na marginesie dodać, że kompetencje do ustalenia warunków przyznawania i pozbawiania stypendium znajdują też prawne uzasadnienie w art. 27 ust. 2 ustawy.

Mając pod uwagę treść art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie nie sposób zatem zgodzić się z zarzutem, że "potencjalnymi beneficjentami stypendium sportowego powinni być wszyscy mieszkańcy gminy, o ile osiągają wyniki sportowe". Wówczas za te wyróżniające cechy istotne należałoby uznać: samo zamieszkanie na terenie gminy i osiągnięcie jakichkolwiek wyników sportowych.

Wobec powyższego skarżąca wnosi jak na wstępie.

W załączeniu:
2x odpis skargi